

מחול

לעניין

מארתה גראהם (וולקתה ה מחול שלה) — עוררה עוד לפני כן אה לישראל שפע אינסופי של הערצה שהריצה את הקהל אל הקופות, לי רכישת הכרטיסים היקרים. הערצה זאת השתקפה גם במאמרי הביקורת הרבים בעתונות.

אולם ביקורת עניינית הרבה יותר נשמעה בשיחה שהתנהלה באלם ה המתנה של בית הבימה, בשעת ההפסקה בהופעתה של מארתה גראהם. השתתפו בה במאים, שחקנים ועיתונאים, בתוכם שחקנית התיאטרון ה קאמרי חנה מרון, הבמאי גרשון פלוטקין, עורך התכנית של קול ישראל מיכאל אוהד, העיתונאי חיים גליקסטיין ואחרים.

כ"י זוהי רשת העורקים והעצבים הנובע ממאורת הלב, כמו שנקרא ה"קטע". "בצורה כזאת", ליגלג מ"שהו", היא הופכת למה שאנחנו קוראים בעברית פקעת עצבים.

מן החיכוחים אפשר היה להוציא רק מסקנה אחת: "יתכן מאד ש"מארתה גראהם היא אמנית גדולה, אבל מספר האנשים המסוגלים לה בין כראוי את אמנותה בישראל הוא קטן בהרבה מכפי שמוכן מישור ל הודות בכך.

למארתה גראהם עצמה היתה תשר בה אחרת לשואלים. "היהודים הם עם מורו", אמרה היא. "הכל הם רוצים להבין דחקא. הצגתי בכל מדינות העולם כמעט ובשום מקום לא ביקשו ממני הסברים. ישבו, ראו ונהנו ככל שאפשר ליהנות מראייה ראשונה. האמנות שלי היא כמו מור

בדיו היאוש, על רקע צרותינו המגור חכות והתלהבותנו המאוכזבת. מבקר לא פאריסיה ליברה שם את הדגש על המחבר: "עמוס קינן, סר פר ישראלי, שנתן לנו חומר לאחת היצירות המעניינות ביותר בעולם הריקוד."

תיאטרון

אין עשן בלי צחוק

מה בווער? (תוכניתה התשיעית של להקת הנח"ל; בבימוי דוד ברג' מן; מערכונים מאת אפרים קישון ודן מוהר; פזמונים מאת יחי' אל מוהר; מוסיקה מאת משה ווי' לנסקי, אלכסנדר אברמוביץ, מרדכי זעירא ויוסף וואלד) — להקת הנח"ל מזרזת להשיב על השאלה החמה בתוכנית לזהות ממש, המעלה עשן.

ראש פיזמון / תקף אותי מין חשק להופיע, / ולא אהיה עוד זנב המערך כול. / גם לי סוף סוף תפקיד ראשי מגיע.

מיבצע אימוץ

פשיטה ככפר (מערך מוסיקלי בשלושה אימוצים מאת אהרן מגד; מוצג בלהקת פיקוד המרכז בבימוי גדעון שמר; פזמונים מאת ש. כרמל, אברהם בירמן ויצחק יצחקי; מוסיקה מאת יוחנן זראי, ש. כרמל, ו' אלכסנדר אוריה בוסקוביץ; הצייר ז'אן גילון) — עורכת יחידת צה"ל שבתאם לאופנה האחרונה בארץ, אומצה עלידי מושב עובדים סמוך. החיילים בטוחים כי הם באים לי שבועיים של מנוחה והתעלסות עם בנות הכפר, אך המושבניקים גור לים מהם את המנוחה ולוקחים אותם

רקדנית סניירה וחברי להקת "ארבע העונות" ב"זה האיש" קאפקא, צ'אפלין ולבהה רוקוד

לעבודה בשדה וברפת, בעוד שהא מהות גוזלות מהם את ההתעלסות, בהשגחתן בשבע עיניים על הבנות. במצב זה, נאלצים המוחות הצבאיים להמציא דרך לעיקוף והטעייה. הם מזמינים את המושבניקים לבי קורגומלין במחנה הצבאי, ושם הם מלבישים אותם במדים ומוסרים אר תם לידי מפקד שזה עתה הגיע.

במשך שלושה ימים משפח המפ קד את הטירונים המשושנים שלו, ב עוד שהחיילים שחזרו למושב, נוכ חים לדעת כי עליהם הוטלה מעתה האגה לשדות ולבעליהם. בשרי טות צבאיות יעילות הם ניגשים למשימה, ומבצעים אותה בהצלחה מפתיעה. בסופו של דבר, מגלה ה מפקד החדש את מכתב האיומין ו' מבאי את יחידתו, כלומר את המר שבניקים הקשישים, לאימוץ אל ה מושב שלהם עצמם. בראותם כי ה משקים לא הונחו הם מפתיעים ו' מרשים לחיילים לחזור אחרי בנותיהם ללא הפרעה. סוף טוב, הכל טוב.

ההצגה, שתוכה בחדיא להצלחה ב קהל הטבעי שלה, סובלת מעודף ה שאפתנות של המחבר והבמאי. השח במשימה של עיצוב טיפוסים לאורך מחזה שלם, משתדלים לעשות זאת בדרך הקלה ביותר — חיקוי של מב טא רוסי גלעץ.

תריסר נקודות אור בהצגה הם תריסר הפזמונים, שכמה מהם יקל טו בחדיא מחרימחתיים וייהפכו ל מושרים בפי כל.

אחד הדברים היפים בלהקה זאת, המתפתחת מתוכנית לתוכנית וכו' בשת לה בצדק מעמד של התיאטרון הסאטירי היחיד והטוב של ישראל, הוא שאינה מנסה לקפוץ מעל ל עצמה. התוכנית הורכבה ממערכון גים ופיזמונים ההולמים בדיוק את יכולת המשחק של חברי הלהקה. ה חוצאה: התפוצצויות של צחוק בלי תי פוסקות למשך כל השעתיים.

מבחינת המגמה, להקת הנח"ל היא הנועת ביותר בין הלהקות הצבאיות. היא היחידה שאינה מתביישת להשמיע דברי ביקורת נוקבים וחריז פים, לדברי ההספה לחלוציות ונכר נות. על במתה מוצלפים קשות אותם קצינים שהפכו את הצבא לבייתוב ראה (בשביל עצמם) ולגיהנום (בש ביל אחרים), כמו גם מארגני הטכס התיסטורי לפתיחת הסניף החדש של השקים בכביש רמלה-לוד, המכונים מסכת ספורות-מוסיקאלית-היסטורי רית על השקים' ואלפיים השנה. כל מי שהיה פעם קורבן לטכס התיסטורי כזה אינו יכול להפסיק אף לדקא א חת את הצחוק הפרוע.

לאחר קטעים כאלה, נעים יותר ל עכל את מוסר-ההשכל החבוי בצורה יפה במערכון על משתמטי קרנהמגן, שהוא אחד מן המוצלחים ביותר, ו' אפילו מוסר-ההשכל עצמו, המופיע כגיבור של פיזמון מיוחד: "אני הוא הקריו מוסר-השכל / היום על הפיזמון הכרתי מרד. / גמאס לי בפרוודור להתבטל / ולשחק תפקיד בגודל זרת. / על כן פרצתי כאן ב

סיקה חדישה — אי אפשר להבין אותה מראייה ראשונה."

בחון
ישראלי בפארים

זהו האיש (עמוס קינן, פונטן דה קאטר טיזון, פאריס) העסיק ב' שבוע שעבר את מבקרי האמנות של עתוני פאריס. המחזה (העולם הזה 956) גראה מוור ויוצאדופן גם ב' בירת המחזות המוורים ויוצאיה דופן.

כתב לה מונד: התיאטרון לה-פונטן דה קאטר טיזון (מעין ארבע ה עונות), השוכן בארונה ישנה, מקפיד על העידון. הוא גם אסתטי יותר ממקומות רבים אחרים: תוכ ניתו החדשה מגישה את מאמציו של הכוריאוגרף מוריס בוזאר. שותפו ל מעשה, הפעם, הוא עמוס קינן, משר רר ישראלי צעיר.

סידרת המערכונים מציינים לנו את הבלי חינו, המגיעים עד לכדי גיחוך מבהיל. אדאמוב, מילה, קפקא — נדמה כאילו התבטאו גם הם בשלר שת התמונות. להנאת העינים: תפ אורה משעשעת ויופיה של מישל סניירה, הלהבה הרוקדת.

קשה מאד ומריר מאד. פאריס כינה את ההצגה כ"מין באלט סמלי, רחי רוח צ'אפליניה, ש' הבמאי הצליח להפיק ממקור קשה מאד ומריר מאד." מבקר קומבא כתב אף הוא באותה רוח: מעשיהן של דמויות, שצוירו

השיחה התנהלה לאחר סיום ה מחול מאורת הלב, המכוסע על אגדת מדיאה, שהוצגה לא מומן גם ב' הבימה. עם עלות המסך רואה הצופה משמאל הבמה שורה של גבעות קט נות ועגולות בצבעי אפור וזרוו. מ' צד ימין ניצב מבנה תכלכל ומער קל, ומתוכו כמו צומח שיח דוקרני, עשוי חוטי זהב מוזהבים.

סיפור של מדיאה, האשה האומ ללה, שנקמה נקמת דמים בבעלה ה' בוגדני ורצחה את אשתו הצעירה, הוצג בצורה מובנת למדי, בקחיו הכלליים. אך על הפרטים התנהל בהפסקה חיכוח ער.

אח המשותחים טען, כי הסרט האדום שהוציאה מארתה גראהם מ' חיקה כאמצע הריקוד והחלה להש תעשע בו, אינו אלא סמל לדם הש פון, ששיא שותה אותו בתאורה. על דיעה זאת חלקה שחקנית יור עה, שאמרה כי היא סבורה שהסרט האדום הוא סמל לשני לדיה של מדיאה, שגם אותה היא רוצחת להג דיל נקמה ולהאדיר. פירוש שלישי, פשטני יותר, סיפק משוחח אחר. ל' גביו, היה הסרט האדום סמל ל נקמה שמדיאה כורכת סביב עצמה.

לא פחות חיכוחים עורר השיח ה' מוזהב מחוטי ברזל, שלאחר ביצוע הנקמה נוטלת אותו מארתה גראהם ממקומו ומרכיבה אותו על תפחיה. "זהו סמל הרוע העוקצני", אמר שחקן, "שהופך לחלק ממדיאה עצ' מה, אחרי המשעה". "ואני סבורה", אמרה מי שמתכחנת להיות שחקנית,

ההגרלה
לקדחת
יום העצמאות

ועוד 20 פרסים

שמונה פרסים ראשיים
הועד למען החייל